

جمع المسلمین)
خط: نسخ، کا: ابوبکر بن الشیخ یوسف شهیر به ابن البلاط، تا:
۱۰۶۰ق؛ یادداشت حیدر بن حافظ چلبی کاتب اوقاف الحرمین
الشریفین ذیحجه ۱۱۱۷؛ مهر: «من ممتلكات الفقیر الحاج مصطفی
صدقی غفرالله ۱۷۸»، «ما شاء الله لا قوة الا بالله»؛ تملک: سید عثمان
سمین؛ کاغذ: استانبولی، جلد: تیماج مشکى، ۷۵گ، ۲۷ سطر
(۸/۵×۱۶)، اندازه: ۲۰×۱۳/۵سم [ف: ۱۳ - ۲۰]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۵۷۷۵

آغاز: قال الوزير صاحب الفاضل الرئيس البلیغ البارح ... حرف
الالف من الطویل قافية المتواتر؛ انجام: و اذا كان لك الله فلا
تسال سواه.

خط: نسخ، کا: مصطفی صفوة بن الحاج محمد، تا: ۱۲۶۵ق؛
کاغذ: فرنگی سفید، جلد: مقوای چیتی، ۲۱۰ص، ۲۱ سطر
دوستونی، اندازه: ۲۳×۱۶/۵سم [ف: ۱۷ - ۲۰۹]

● دیوان بهاء ساوجی / شعر / فارسی

d.-e bahā'-e sāvajī

تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۳۰۴

آغاز: چو زلف هندوی یارم همیشه بی سروپا xx زچشم جادوی
اویم همیشه و اله و شیدا؛ انجام: بر صدق ضمن محضر از جمله
شهود است (الداعی المحرر نصرالله العراقی)

در پایان این دیوان گواهی مجدالدین، شهاب الدین، محیی الدین،
مهد اعلی عصمت الدین شاه عالم، امیر جولجین بهادر، رکن
الدین شاه اسلام، صدرالدین و بهاء الدین صدیقی، مرتضی اعظم
کمال الدین و غیاث الدولة علی بیگ، غیاث الدولة یوسف شاه،
شمس الدین عبدالله برهان، تاج الدولة امیرعلی نجم الدین
دهستانی، محیی الدین محمود شاه، مجدالدین محمد شاه،
عمادالدین کرمانی فقیه، خواجه حسن القولی کهنبانی، کمال
الدین ولد علی بن الحسین بن محمد، فخرالدین میرمیران زنگی
عجم، ظهیر الدولة حسین طالبی، موق الدین و بهاء الدین ساوجی
و نصرالله عراقی بر صحت انتساب دیوان دیده می شود. مستوفی
در تاریخ گزیده (ص ۸۱۶) می گویند: دارای قصاید است (الذریعة
۱۴۳/۹). این نسخه به شاعری بدین نام نسبت داده شده است؛
خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ مجدول، یا سرلوح های زرین؛
کاغذ: ترمه سمرقندی، جلد: تیماج مشکى، ابعاد متن: ۱۵×۸،
اندازه: ۲۵×۱۶سم [ف: ۴ - ۴۷۶]

● دیوان بهاج / شعر / فارسی

d.-e bahāj

بهاج بهائی

bahāj-e bahā'ī

ایضا فی صباه و قال فی الزهد. این عنوانها نوشته شده و سایر
جاها عنوان ندارد؛ بی کا، تا: قرن ۱۳؛ کاغذ: فستقی، جلد: میشن
قرمز، ۱۸ص (۱۷۹-۲۹۶)، ۱۳ سطر، اندازه: ۲۰/۵×۱۴/۵سم [ف:
۸۰ - ۵]

● دیوان بهاء الله / شعر / عربی و فارسی

d.-e bahā'-ol-lāh

بهاء الله، حسینعلی بن میرزا بزرگ، ۱۲۳۳-۱۳۰۹ قمری
bahā'-ol-lāh, hoseyn-'alī ebn-e mīrā bozorg (1818 -
1892)

۱. اراک؛ بیات، عبدالحسین؛ شماره نسخه: ۱۷/۸

قصیده عز و رقایه است با ترجمه فارسی؛ بی کا، تا: قرن ۱۳؛
کاغذ: فرنگی الوان، جلد: تیماج یشمی، اندازه: ۱۷/۵×۱۱/۲سم
[نشریه: ۶ - ۷۵]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۱۰۲

آغاز: بسمله. بحمدك الله قائما بالذات xx مالک الملک محیی
الاموات؛ انجام: انک انت ربنا الوهاب xx العزیز المهیمن التواب
منظومه کلامی بهائی است به عربی و فارسی که در آن از
عبدالبهاء و غصن اعظم یاد شده است و ترجیع ملمعی است به
فارسی و برخی بیتهای آن عربی است؛ خط: نسخ، کا: میرزا آقای
تبریزی مهاجر «ارض ص»، تا: ۱۳۲۷ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: مقوا،
۷۶گ، ۱۰ سطر (۱۳×۷)، اندازه: ۱۸×۱۱سم [ف: ۱۶ - ۱۹۸]

● دیوان بهاء زهیر / شعر / عربی

d.-e bahā' zohayr

بهاء زهیر، زهیر بن محمد، ۵۸۱ - ۶۵۶ قمری
bahā' zohayr, zohayr ebn-e mohammad (1186 - 1259)

چاپ: بیروت، دارصادر، بلا تحقیق، ۱۹۶۴م، ۴۱۵ص؛ قاهره،
محقق: محمد ابوالفضل ابراهیم و محمد طاهر الجبلاوی،
۳۱۶ص، ۱۳۹۶ق.

[کشف الظنون ۵۰۶/۱؛ معجم المطبوعات ۹۶/۳؛ فهرست دارالکتب ۱۲۲/۳
چاپ ۱۹۲۴]

شرح و حواشی:

۱- تخمیس ایات البهاء زهیر

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۴۶۲۷

آغاز: بسمله. حمدله. و الصلاة والسلام علی سید المرسلین. اما بعد
فانه قال الوزير صاحب الفاضل الرئيس ... ابوالفضل زهیر بن
الصاحب علی المهلبی الصالحی المصری الازدی سقی الله عهده ...
و جاهل طال به عنائی xx لا زمینی و داک من شقای؛ انجام: یا لها
لیلة وصل xx مثلها لا یتها (تم الديوان المبارک ... علی يد ...
الشیخ ابوبکر ابن الشیخ یوسف الشهیر بابن البلاط نسباً ... و الی

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲